

Ændringsforslag Nr. 3 om en ny Paragraf af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§§ 3—6

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Parlov): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 4⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Afrustning m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Moltke): Den hidtil stedfundne Debat om de foreliggende Forslag har ikke frembragt væsentlig nye Synspunkter fra de to hinanden modsatte Lejre udover dem, vi kender fra Forsvarskommissionens Betænkninger, hvad det rent principielle i Forslagene vedrører. Derimod har en Del Talere, særlig det ærede Medlem Hr. Holger Andersen og det ærede Medlem Hr. Brorsen, beskæftiget sig en Del med Tilstande og Forhold i Udlandet, som efter deres Mening er egnede til at vække særlig Uro og Bekymring. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen vendte i denne Forbindelse tilbage til den af det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte Forspørgsel, hvorvidt de foreliggende Forslag efter min Formening er forenelige med den internationale Atmosfære, hvori Verden for Øjeblikket lever, og udtalte samtidig, at det mest fremtrædende ved min Tale i forrige Uge var dens fuldstændige Mangel paa udenrigspolitisk Baggrund.

Jeg vil hertil bemærke, at jeg ikke har

stillet nogen saadan Udvikling i Udsigt. Jeg har i min korte Bemærkning den 14. ds. erklæret, at jeg var villig til at gøre Rede for mit Syn paa vore Forpligtelser overfor Folkeforbundet. En Udvikling om den internationale Atmosfære derimod har jeg altsaa ikke tilsagt at give i dette høje Ting; for det første ganske simpelt fordi dette Emne efter min Mening ikke egner sig til offentlig Drøftelse fra Regeringshold, og dernæst fordi jeg vel vil faa Lejlighed til at sige, hvad der kan siges herom, i Udvalget.

De af begge de ærede Talere fremsatte Udtalelser var jo gennemgaaende præget af Bekymring i Henseende til den internationale Atmosfære. Det glædede mig imidlertid af det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Exposé at se, at han dog ogsaa var af den Mening, at der ved Siden af de mange Uromomenter, som han fremdrog, var nogle Lyspunkter i det Billede, han i øvrigt søgte at fremmale. Han dvælede, foruden ved Krigstrætheden, ogsaa ved den i Sommer afsluttede Londonoverenskomst, ved hvilken et uhyre Mellemværende er blevet ført til en Løsning ad en Bane, som ingen havde kunnet angive i de lange seks Aar, der fulgte efter Vaabnernes Nedlæggelse, og som ingen havde turdet haabe paa i den forløbne Tid. Herved er der sket noget, hvis videre Følger vi naturligvis ikke kan overse. Men lige saa lidt som jeg har Lov til at profetere, lige saa meget har jeg Ret til at konstatere det, som er sket, nemlig, at der ved en i tidligere Perioder ukendt Forhandlingsvillighed fra de interesserede Magters Side igennem mange Faser siden 1918 opnaaedes en gradvis Konsolidering i den Del af Europa, som ligger os nærmest, samtidig med at det indbyrdes Forhold mellem de paagældende Stater stadig bedredes ikke alene rent politisk, men ogsaa med Hensyn til det økonomiske Samkvem.

Det af det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte Spørgsmaal, der paa en Maade er gentaget af det ærede Medlem Hr. Brorsen, da han i sin korte Bemærkning spurgte mig, om jeg kunde billige de foreliggende Forslag, om jeg mente, det kunde forsvares at gennemføre dem, mener jeg i Virkeligheden allerede at have besvaret gennem mine tidligere Udtalelser. Da det ærede Medlem Hr. Holger Andersen imidlertid igen har taget Spørgsmaalet op, skal jeg gerne her udtale, at jeg som Medlem af den Regering, der har forelagt dem, selvfølgelig har taget et politisk Medansvar, som jeg fuldt ud vedkender mig. De Synspunkter, der ligger til Grund for mit Standpunkt, vil forstaas, dels af hvad jeg allerede har